

1576490

МІОЯ УПА

Любов
Загоровська

У цій книзі – 39 розповідей про людей, які або воювали в УПА, або допомагали українській армії боротися за незалежність України майже 100 років тому. Книга про людей, які зазнали переслідувань, арештів, репресій і які залишилися незламними й нескореними у своїй боротьбі. Книга-сповідь, яку варто прочитати, аби осмислити велику сторінку історії України через призму людської долі.

ЗМІСТ

- [8] Передмова. Спогади переможців
- [10] Від авторки. Чому #МояУПА?
- [13] **Мирослав Симчич:**
«Думаю собі: ніж ганебне життя, то краще смерть»
- [30] **Катерина Бережанська:**
«Сестричко, то я був. Ви мені зробили перев'язку.
Ви мене врятували»
- [53] **Роман Німий:**
«Думав лише про одне: воля або смерть»
- [59] **Михайло Антоняк:**
«Я був стрільцем сотні "Яструба"»
- [62] **Микола Мельник:**
«Вони думали, що я мертвий, бо не ворушився
і весь у крові був»
- [73] **Богдан Семко:**
«У нас у 1944 році вся молодь була в лісі»
- [80] **Володимир Вірста:**
«Рано-вранці стара мати під в'язницю підійшла...»
- [88] **Іван Попович:**
«Одну гранату тримали для себе»
- [94] **Микола Корольчук:**
«В УПА мене називали "Соловейко"»
- [108] **Ольга Ільків:**
«Казала: шкуродерам я не покаюся. Большевик
для мене – не людина!»
- [145] **Катерина Гаврилів:**
«Ви чули, як чоловіки моляться вголос? То йде
таке ехо, ніби ви спілкуєтеся з самим Богом»

- [173] **Наталя Петрів:**
«Мені було тільки чотирнадцять років тоді»
- [199] **Стефанія Костюк:**
«Мене засудили на двадцять років каторги»
- [274] **Євдокія Гупняк:**
«Москалі ночами лазили попід хати, зазирали, чи партизанів немає»
- [283] **Параскевія Фуфалько:**
«Мені сімнадцять було, як мене випустили»
- [288] **Михайло Калиняк:**
«Я Україну любив понад усе»
- [295] **Остап Репета:**
«Я мав на своєму полі криївку. Мій брат її зробив»
- [303] **Василина Гринюк:**
«Я є бандерівка і бандерівкою вмеру»
- [315] **Василь Миронюк:**
«В УПА мав псевдо "Синиця"»
- [326] **Роман Яремак:**
«Я поклявся бути вірним Україні, доки житиму»
- [332] **Ярослав Козунь:**
«Три місяці викликали кожен ніч на допит»
- [345] **Зеновій Босович:**
«Батько в УПА, вуйко в УПА, стрий в УПА – всі упісти»
- [357] **Іван Якімчук:**
«Найстаршим біля двадцять п'ять було, рідко кому аж тридцять»
- [377] **Наталя Панько:**
«Вночі, після дванадцятої, брали на допити, били, поки сили мали»
- [382] **Розалія Мизак:**
«Грипси, такі тоненькі маленькі папірці, мені вплетуть у волосся – і я побігла»
- [391] **Микола Бурій і Анастасія Бурій:**
«То був страшний час, діти, який то був страшний час...»

- [395] **Володимир Кос:**
«Слухаю його серце, а воно то б'ється, то перестане»
- [402] **Дмитро Тринчій:**
«Треба було камінь під церквою відсунути
і туди класти зброю для партизанів»
- [407] **Григорій Яцків:**
«Тоді відчув, що це значить: не мати своєї держави»
- [417] **Ярослав Юрцуняк:**
«От ранених як було везти?
У мене дошки на дні фіри піднімалися»
- [423] **Дмитро Сливчук:**
«Мав дістати у плечі кулю, а так дістав
у ногу розривною кулею»
- [430] **Анастасія Чупрінчук:**
«Ховалися в матраци від блощиць і так спали»
- [437] **Олексій Дмитраш:**
«То не можна було не бути зв'язаним з партизанкою»
- [441] **Катерина Гуцуляк:**
«Послідня куля для мене. Так і скажи татові»
- [448] **Мирослав Ромаш:**
«У мене псевдо було "Русявий",
мені хотілося, щоб було з буквою "р" зв'язано»
- [458] **Федір Наритник:**
«Я півтора року в одиночці сидів»
- [468] **Параскевія Панцішак:**
«Всім сказали голими колінами на снігу клячати»
- [474] **Михайло Юркевич:**
«Чого ми на своїй землі і не можемо мати України»
- [485] **Ганна Русаловська:**
«Йде слідство, копають, б'ють, люблять вони
збити з ніг і копати»